

BOLETIN ECLESIASTICO

DEL

OBISPADO DE SIGÜENZA.

Esta publicacion oficial saldrá por un orden regular dos veces al mes, segun disponga el Prelado.

OBISPADO DE SIGÜENZA.

CONVENTIO

INTER SANCTISSIMUM DOMINUM PIUM IX

SUMMUM PONTIFICEM,

ET MAJESTATEM SUAM ELISABETH II,

Hispaniarum Reginam Catholicam.

In nomine Sanctissimae et individuae Trinitatis.

Sanctitas Sua Summus Pontifex Pius IX, pro pastorali quam gerit totius Catholici gregis sollicitudine, et praecipua erga inclytam devotamque Hispanicam Nationem benevolentia, Religionis bono, Ecclesiaeque utilitati eodem in Regno prospicere summopere cupiens; et Majestas Sua Regina

Catholica Elisabeth Secunda, pro avita pietate, et sincera in Apostolicam Sedem observantia, pari studio affecta, solemnem Conventionem celebrare decreverunt, qua inibi ecclesiastica negotia omnia stabili et canonica ratione ordinarentur.

Hunc in finem Sanctitas Sua Summus Pontifex in suum Plenipotentiarium nominavit Excellentissimum Dominum Joannem Brunelli, Archiepiscopum Thessalonicensem, ejusdem Sanctitatis Suae Praelatum Domesticum Pontificio Solio adsistentem, et in Hispaniarum Regnis cum potestate Legati a Latere Nuncium Apostolicum.

Et Majestas sua Regina Catholica Excellentissimum Dominum Emmauelem Bertran de Lis, Magnae Crucis Equitem Regii, et insignis Ordinis Hispanici Caroli III, nec non Sardiniensis SS. Mauritii et Lazari, et Neapolitani Francisci I, penes alterum ex publicis Regni Consiliis Deputatum, atque ipsius Majestatis Suae a Secretis Status.

Quos inter, post invicem tradita ac recognita authentica suae plenipotentiae instrumenta, de sequentibus convenit.

Art. 1.º Religio Catholica Apostolica Romana, quae excluso quocumque alio cultu esse pergat sola Religio Hispanicae Nationis, conservabitur semper in tota ditone Catholicae Majestatis Suae cum omnibus juribus, ac praerogativis, quibus potiri debet juxta Dei legem, et Canonicas sanctiones.

Art. 2.º Consequenter, institutio in Universitatibus, Collegiis, Seminariis et Scholis publicis ac privatis quibuscumque, erit in omnibus conformis doctrinae ejusdem Religionis Catholicae: atque hunc in finem Episcopi, et caeteri Praesules Dioecesiani, quorum munus est doctrinae fidei et morum, ac religiosae juvenum educationi invigilare, in hujus muneris exercitio etiam circa scholas publicas nullatenus impedientur.

Art. 3.º Neque ullum prorsus impedimentum ponetur, quo iidem Antistites, alique Sacri Ministri in sui officii functione detineantur, nec quisquam quovis obtentu eos molestia afficiet in his omnibus, quae sui muneris sunt, adimplendis. Imo vero singuli Regni Magistratus studebunt ipsi adhibere, suamque operam dare, ut omnes debitam juxta divina mandata observantiam ac reverentiam illis adhibeant, nec aliquid fiat quod in eorum dedecus, ac contemptum vergere possit. Aderunt item Regia Majestas ejusque Gubernium potenti patrocinio, ac praesidio suo Episcopis illud pro re nata postulantis, maxime autem ubi improbitati obsistendum sit hominum, qui fidelium mentes pervertere, vel eorum mores corrumpere conentur, aut editio, introductio et circumlatio pravorum noxiorumque librorum impedienda sit.

Art. 4.º In reliquis omnibus, quae ad jus, et exercitium ecclesiasticae auctoritatis, sacraeque ordinationis ministerium pertinent, Episcopi, eisque subjectus Clerus plena illa utentur libertate, quam sacri Canones statuunt.

Art. 5.º Attentis gravibus causis, quae id pro spirituali bono et majori fidelium commodo necessarium et conveniens esse suadent, nova fiet in universa Peninsula et Insulis adjacentibus Dioecesium divisio ac circumscriptio. Atque ideo:

Metropolitanae, quae nunc sunt, Sedes Burgensis, Caesaraugustana, Compostellana, Granatensis, Hispalensis, Tarraconensis, Toletana et Valentina conservabuntur, et ad hunc ipsum gradum Cathedralis Vallisolitana evehetur.

Ita pariter conservabuntur Episcopales Ecclesiae Abulensis, Almeriensis, Asturicensis, Auriensis, Barcinonensis, Calaguritana, Canariensis, Carthaginensis, Cauriensis, Conchensis, Cordubensis, Derthusensis, Gaditana, Gerundensis, Gienensis, Guadicensis, Jacensis, Illerdensis, Legionensis, Lucensis, Majoricensis, Malacitana, Mindoniensis, Minoricensis, Oriolensis, Oscensis, Ovetensis, Oxomiensis, Pacensis, Palentina, Pampilonensis, Placentina, Salmaticensis, Santanderiensis, Segobricensis, Segoviensis, Seguntina, Terulensis, Tirasonensis, Tudensis, Urgellensis, Vicensis, et Zamorensis.

Dioecesis Albarracinensis uniatur Terulensi, Barbastrensis Oscensi, Civitatensis Salmaticensi, Celsonensis Vicensi, Ibusensis Majoricensi, Nivariensis (Tenerife) Canariensi, Septensis Gaditanae, et Tudelensis Pampilonensis.

Earum Episcopi Dioecesium, quibus altera adjungetur, hujus etiam titulum gerent una cum proprio Ecclesiae, quam regunt.

Novae erigentur Ecclesiae Cathedrales Cluniae (Ciudad-Real), Matriti, et Victoriae.

Episcopalis Sedes Calaguritana et Calceatensis transferetur Lucronium, Oriolensis Alonium, et Segobricensis Castilionem, ubi primum in his Civitatibus omnia ad rem parata sint, et Episcopis, ac Capitulis, quorum interest, consultis, opportunum existimetur.

Quod si accuratior alicujus Dioecesis administratio Episcopum Auxiliarem exposcat, hujusmodi necessitati consueta forma canonica occurretur.

Similiter, auditis Episcopis, constituentur Vicarii generales pro iis locis, in quibus ob praedispositam hoc articulo Dioecesium conjunctionem, vel aliam justam causam, necessarii videantur.

Septae autem, et Nivariae Episcopi Auxiliares statim constituentur.

Art. 6.º Praedictarum Dioecesium distributio, quod ad cujusque subjectionem suis Metropolitanis attinet, erit quae sequitur:

Assignabuntur in Suffraganeas Metropolitanae Burgensi; Ecclesiae Calaguritana seu Lucroniensis, Legionensis, Oxomiensis, Palentina, Santanderiensis, et Victoriensis.

Compostellanae; Auriensis, Lucensis, Mindoniensis, Ovetensis, et Tudensis.

Caesaraugustanae; Jacensis, Oscensis, Pampilonensis, Terulensis, et Tirasonensis.

Granatensi; Almeriensis, Carthaginensis, seu Murciensis, Gienensis, Guadicensis, et Malacitana.

Hispalensi; Canariensis, Cordubensis, Gaditana, et Pacensis.

Tarraconensi; Barcinonensis, Gerundensis, Illerdensis, Derthusensis, Urgellensis, et Vicensis.

Toletanae; Cauriensis, Cluniensis, Conchensis, Matritensis, Placentina, et Seguntina.

Valentinae; Majoricensis, Minoricensis, Oriolensis seu Aloniensis, et Segobricensis seu Castilioniensis.

Vallisolitanae; Abulensis, Asturiensis, Salmaticensis, Segoviensis, et Zamorensis.

Art. 7.º Novi fines, et peculiaris earumdem Dioecesium circumscriptione, quo citius fieri possit, ac servatis servandis, per Apostolicam Sedem statuentur: quam ob rem Summus Pontifex suo, et ejusdem Sedis apud Majestatem Catholicam Nuncio necessarias facultates delegabit ad opus, collatis cum Regio Gubernio consiliis, perficiendum.

Art. 8.º Singuli Episcopi, et quibus praesunt Ecclesiae, canonicam suis Metropolitanis subjectionem prae se ferent; ac proinde privilegium exemptionis, quo Episcopatus Legionensis et Ovetensis pridem gaudebant, cessabit.

Art. 9.º Cum ex una parte necessitas urgeat opportune medendi gravibus incommodis, quae in ecclesiastici regiminis detrimentum oriuntur ex dispersione territorii ad quatuor Militias Sancti Jacobi, Alcantarae, Calatravae, et Montesiae hactenus pertinentis, ex altera vero deceat religiose servare et memoriam Instituti tantopere de Ecclesia, ac re publica meriti et praerogativas Catholicorum Regum utpote Magnum ipsorum Militarium Ordinum Magisterium ex Apostolica concessione obtinentium, in nova Dioecesium circumscriptione definitus quidam assignabitur locorum numerus infra certum radium, seu circulum consistentium, *que formen coto redondo*, ut ibi Magnus praedictarum Militiarum Magister ecclesiasticam jurisdictionem exercere pergat, ad omnimodam eorum normam, quae in memorata concessione, aliisque Pontificiis Constitutionibus praescribuntur.

Novum hoc territorium Militarium Ordinum Prioratus nuncupabitur, et Prior characterem Episcopali titulo Ecclesiae *in partibus* insignitus erit.

Loca omnia, quae nunc exemptae eorumdem Ordinum jurisdictioni subjacent, quaeque territorio illis, ut dictum est, assignando minime comprehendantur, suis seu proximis Dioecesibus aggregabuntur.

Art. 10. Archiepiscopi et Episcopi ordinariae suae auctoritatis et jurisdictionis usum ad universum proferent territorium, quod uniuscujusque Dioecesis finibus juxta novam circumscriptionem contineatur: ac propterea, qui eum usque in praesens, ad regiones aliena Dioecesi conclusas quovis titulo protulerint, ab hujusmodi exercitio cessabunt.

Art. 11. Omnes etiam jurisdictiones privilegiatae et exemptae, cujuscumque speciei sint, et quomodocumque nuncupentur, penitus cessabunt, ea non exclusa quae ad Sancti Joannis Hierosolymitani Ordinem spectat. Subdita autem nunc iisdem jurisdictionibus territoria, propriis, seu finitimis Dioecesibus adjungentur in nova harum circumscriptione, prout articulo septimo statutum est, perficienda; salvis tamen ac in suo robore mansuris, quae competunt:

1. Pro-Cappellano Majori Catholicae Majestatis Suae.

2. Vicario generali castrensi.
3. Quatuor Militiis Sancti Jacobi, Calatravae, Alcantarae, et Montesiae, ad sensum eorum quae nono hujusce Conventionis articulo praedisposita sunt.
4. Praelatis regularibus.
5. Nuncio Apostolico pro tempore, circa Ecclesiam et Xenodochium Italicorum in hac ipsa urbe erectum.

Vigebunt item speciales facultates, quae Commissario Generali Cruciatuae in rebus officium suum respicientibus, juxta delegationis litteras, aliasque Apostolicas concessionibus respondent.

Art. 12. Suppressa declaratur Collectoria generalis quae a spoliis, vacantibus et annatis audit, concredito interim Commissariae Cruciatuae munere vacantia administrandi, insoluta exigendi, et pendentia negotia ordinandi et conficiendi.

Pari modo supprimitur Apostolicum ac Regium Tribunal gratiae vulgo *del Excusado*.

Art. 13. Unumquodque Cathedralium Ecclesiarum Capitulum constabit Decano, qui semper primam sedem post Pontificalem obtinebit; quatuor Dignitatibus, nempe Archipresbyteri, Archidiaconi, Cantoris et Scholae Praefecti, nec non altera Thesaurarii in Metropolitanis; insuper quatuor Canonicis, qui *de officio* nuncupantur, scilicet Magistrali, Doctorali, Lectorali, ac Poenitentiario; ac demum eo numero Canonicorum vulgo *de gracia*, quem articulos decimus septimus praefiniet.

Praeterea Toletana Ecclesia duas alias habebit Dignitates titulo Cappellani Majoris Regum, et Cappellani Majoris Mozarabum; Hispalensis aliam Cappellani Majoris Sancti Ferdinandi, Granatensis aliam Cappellani Majoris Regum Catholicorum, et Ovetensis aliam titulo Abbatis Sanctuarii in Ausenii Montis spelunca positi *de Covadonga*.

Singuli Capitulares aequali voce, et voto in posterum gaudebunt.

Art. 14. Archiepiscoporum et Episcoporum erit convocare Capitulum, eique praeesse quoties id expedire censuerint; itemque praeesse experimentis, seu concursibus pro iis Praebendis, quae hac servata forma conferuntur. In his, ac caeteris quibuscumque actibus, erit semper eisdem Praesulibus prima Sedes, quin privilegium, aut contrarius usus ullimode obstant; atque ea cum illis honoris, et obsequii ratio servabitur, quae sacrae ipsorum dignitati et principatui Ecclesiae ac Capituli quem gerunt, debetur.

Quotiescumque Capitulo praesint, vocem et votum in iis omnibus negotiis habebunt, quae eorum personam directe non afficiant; ac praeterea ubi Capitularium suffragia sint paria, Episcopi votum rem definiet.

In qualibet personarum electione seu nominatione ad Capitulum spectante, prout Capitulares fuerint sexdecim, viginti aut supra, tria, quatuor, vel quinque vota habebit Episcopus. Quod si hic Capitulo minime adsit, aliqui de suo gremio deputati illum ad vota recipienda convenient.

Episcopo non praesidente, praeerit Decanus.

Art. 15. Cum Cathedralia Capitula Archiepiscoporum et Episcoporum

Senatum, Consiliumque constituent, requirentur ab his, vel de sententia, vel de consensu, quemadmodum pro varietate negotiorum et circumstantiarum canonicae leges, ac speciatim Sacra Tridentina Synodus, decernunt. Quapropter cessabit illico omnis immunitas, exemptio, privilegium, usus, aut abusus, qui in ipsorum Capitulum commodum, cum ordinariae Praesulum auctoritatis jactura, per Hispaniarum Ecclesias quacumque ratione invaluerit.

Art. 16. Praeter Dignitates et Canonicos, ex quibus solummodo efformatur Capitulum Ecclesiae Cathedralis habebunt Beneficiatos, seu Cappellanos adsistentes, cum proportionali ministrorum et servientium numero.

Tum Dignitates et Canonicos, tum etiam Beneficiatos, seu Cappellanos singulos, licet ii pro meliore Cathedralium servitio in presbyteros, diaconos, ac subdiaconos distribuantur, sacerdotio insignitos esse debere Sanctitas Sua decernit; quique in possessione suorum beneficiorum adipiscenda hoc Ordine caruerint, infra annum ipso initiari sub poenis canonicis debebunt.

Art. 17. Capitularium et Beneficiatorum numerus in Ecclesiis Metropolitanis erit ut sequitur:

Ecclesiae Toletana, Hispalensis, et Caesaraugustana viginti et octo Capitulares habebunt; et quod ad Beneficiatos, Toletana viginti quatuor, Hispalensis viginti duos, ac Caesaraugustana viginti et octo: Tarraconensis, Valentina, et Compostellana viginti sex Capitulares, ac viginti Beneficiatos: Burgensis, Granatensis, et Vallisolitana viginti quatuor Capitulares, ac viginti Beneficiatos.

In singulis vero Suffraganeis Capitularium et Beneficiatorum numerus erit qui subjicitur:

In Barcinonensi, Cordubensi, Gadicana, Legionensi, Malacitana, et Ovetensi viginti Capitulares et sexdecim Beneficiati. In Pacensi, Calaguritana, Carthaginensi, Conchensi, Gienensi, Lucensi, Palentina, Pampilonensi, Salmaticensi, et Santanderiensi decem et octo Capitulares, ac quatuordecim Beneficiati. In Almeriensi, Asturicensi, Abulensi, Canariensi, Cluniensi, Cauriensi, Guadicensi, Gerundensi, Oscensi, Jacensi, Illerdensi, Majoricensi, Mindoniensi, Auriensi, Oriolensi, Oxomiensi, Placentina, Segobricensi, Segoviensi, Seguntina, Tirasonensi, Terulensi, Derthusensi, Tudensi, Urgellensi, Vicensi, Victoriensi, et Zamorensi decem et sex Capitulares, et duodecim Beneficiati.

In Ecclesia Matritensi erunt viginti Capitulares, et viginti Beneficiati: in Minoricensi duodecim Capitulares et decem Beneficiati.

Art. 18. Loco duorum supra quinquaginta Beneficiorum, de quibus in tractatu anni 1753 expressa fit mentio, liberae Romani Pontificis dispositioni reservantur Cantoris Dignitas in singulis Metropolitanis, itemque in Cathedralibus Asturicensi, Abulensi, Pacensi, Barcinonensi, Gadicana, Cluniensi, Conchensi, Guadicensi, Oscensi, Gienensi, Lucensi, Malacitana, Mindoniensi, Ovetensi, Oriolensi, Palentina, Salmaticensi, Santanderiensi, Seguntina, Tudensi, Victoriensi, et Zamorensi: in reliquis autem omnibus Canonatus vulgo *de gracia*, qui prima Sanctitatis Suae collatione praefi-

getur. Hujusmodi vero Beneficia ad formam praedicti tractatus conferentur.

Ad Dignitatem Decani in cunctis Ecclesiis, et quovis tempore ac modo vacet, Regia Majestas perpetuo nominabit. Canonicatum *de officio* provi- sio ad Praelatos et Capitula, praevio concursu, pertinebit. Caeteris Digni- tatibus ac Canonicatibus Majestas Sua, et Archiepiscopi atque Episcopi, stricte alternando providebunt. Beneficiati, seu Cappellani adsistentes, vi- cissim per ipsam Majestatem Suam, et Praelatos ac Capitula nomina- buntur.

Praebendarum, Canonicatum et Beneficiorum eorundem nominatio, quoties ob possessoris dimissionem, vel ad alterum Beneficium promotio- nem vacent, iis exceptis, quae Summo Pontifici reservata sunt, ad Regiam Majestatem semper et quandocumque spectabit.

Idem prorsus servabitur quoad ea, quae vacent Sede Vacante, aut va- cua supersint tempore mortis, translationis, vel resignationis Praelati cujus erat jus conferendi.

Regiae Majestati Suae similiter competet prima nominatio ad Dignita- tes, Canonicatus, et Beneficia in Cathedralibus noviter erigendis, nec non ad illa, quae in nova Vallisoli Metropolitana augebuntur; praeter tamen Summo Pontifici reservata, et Canonicatus *de officio*, quibus consueta for- ma providebitur.

Singuli porro ad praedicta Beneficia nominati institutionem, et colla- tionem canonicam a propriis Ordinariis semper, et omnino consequi te- neantur.

Art. 19. Gravi attenda circumstantiarum immutatione, cui ob praete- ritas rerum publicarum vicissitudines, atque hujus etiam Conventionis oc- casione, Hispanus Clerus obnoxius est, Summus Pontifex et Regia Majes- tas, pro sua quisque parte, consentiunt nullam Dignitatem, Canonicatum, aut Beneficium, quod personalis residentiae onus adjunctum habeat, iis fore conferendum, qui cujuscumque muneris aut officii causa alibi teneantur assidue residere: nec contra, ullum ex hujusmodi muneribus aut officiis, his demandandum, qui aliquod ex praedictis Beneficiis possideant; ni forte unum vel alterum dimittant: quae proinde officia, et Beneficia deinceps in- compatible prorsus erunt.

Nihilominus sex Cathedralium Peninsulae Praebendatis locus esse po- terit inter eos, qui Regio Sacello Cappellani munere addicti sunt: nunquam tamen primam sedem obtinentes, Canonicos *de officio*, cura animarum ads- trictos, nec duos simul ex una eademque Ecclesia nominare fas erit.

Quod ad eos, qui ad praesens vi cujuslibet generalis sive specialis in- dulti duo vel plura ex memoratis Beneficiis aut officiis possident, opportu- na statim consilia capientur, ut ipsorum etiam conditio juxta Ecclesiae ne- cessitates, et casuum varietatem, iis acomodetur de quibus hoc articulo conventum est.

Art. 20. Sede vacante, Metropolitanae vel Suffraganeae Ecclesiae Ca- pitulum infra tempus praefinitum, et ad normam eorum, quae á Sacro Con- cilio Tridentino in rem decreta sunt, unum tantum Vicarium eliget, in

quem tota ejus ordinaria potestas transferetur, quavis ex parte Capituli ipsius reservatione aut limitationi penitus exclusa, et quin electio semel facta revocari, neque ad novam procedi possit; abolitis hinc omnino quocumque privilegio, usu, vel consuetudine administrandi in corpore, plures Vicarios constituendi, aut quolibet alio quod ut cumque Sacrorum Canonum sanctionibus adversetur.

Art. 21. Praeter Collegium Cappellanorum Regio Sacello inservientium, conservabuntur:

1. Quae in Toletana Ecclesia Regum, et Mozarabum, in Hispalensi Sancti Ferdinandi, et in Granatensi Regum Catholicorum nuncupantur.

2. Collegiatae in Urbe Provinciae principe, ubi Episcopalis Sedes minime existat.

3. Collegiatae patronatus particularis, quarum patroni onus in se recipiant supplendi differentiae sumptuum, qui ad Collegiatae, prae simplicis Parochialis sustentationem et decus, necessarii fuerint.

4. Collegiatae Sanctuarii in Ausenio Monte, Roscidae Vallis, Sancti Isidori in Civitate Legionensi, sacri Montis Granatae, Sancti Ildephonsi, Compluti, et Caesariani.

5. Illae ex Cathedralibus Ecclesiis, quae, ut in hac Conventione praestitutum est, aliis sunt conjungendae, tamquam Collegiatae conservabuntur.

Reliquae omnes Collegiatae, cujuscumque originis, antiquitatis, et foundationis sint, dummodo locorum circumstantiae haudquaquam impediunt, ad simplices Parochiales redigentur; cum eo tamen Beneficiorum numero, qui praeter Parochum, tum ad parochialis ministerii exercitium, tum etiam ad divinis cultus splendorem, necessarius videatur.

Horum tamen Collegiorum conservatio ita quidem intelligenda erit, ut ea Praelatis Dioecesanis, in quorum territorio existunt, omnimode subjiciantur; derogando propterea cuilibet exemptioni, et jurisdictioni *vere* aut *quasi nullius*, quae nativam Ordinarii vel minimum limitet.

Collegiatis Ecclesiis Parochia adjecta semper erit, et titulo Parochiae majoris distinguetur, ubi alia vel aliae erectae habeantur.

Art. 22. Uniuscujusque Collegiatae Capitulum constabit ex Abbate Praesidente, cui animarum cura incumbet, quin praeterea alia auctoritate ac jurisdictione potiatur, quam ea, quae directivam et oeconomicam Ecclesiae ab Capituli administrationem respicit: insuper duobus Canonicis *de officio*, Magistrali nempe et Doctorali, et octo Canonicis *de gratia*. Erunt etiam in singulis Collegiatis Ecclesiis sex Beneficiati, seu Cappellani adstantes.

Art. 23. Quae in superioribus articulis circa Praebendarum, ac Beneficiorum et Cappellaniarum provisionem et Capitulorum regimen in Ecclesiis Cathedralibus statuta sunt, etiam in Collegiatis plene atque in omnibus vigeant, ac observabuntur.

Art. 24. Ut ubique locorum in Regno cultui religioso, et spiritualibus fidelium necessitatibus integre ac debita sollicitudine satisfiat, Archiepiscopi et Episcopi in suis quisque Dioecesibus, ad novam Parochiarum ordina-

tionem et circumscriptionem absque mora devenient; habita ratione ad extensionem et naturam territorii, ac populi, caeterasque locales circumstantias, auditis etiam ad hoc Capitulis Cathedralibus, propriis regionum Archiepresbyteris, et Tribunalium ecclesiasticorum Fiscalibus, atque omnibus demum, quantum in ipsis est, curis adhibitis, ut res, quam primum fieri possit, perfecta haberi, et Majestatis Suae Gubernio praevis accedente, ad effectum perduci valeat.

Art. 25. Nullum Capitulum, aut Collegium ecclesiasticum adnexam habere poterit curam animarum: adeoque Beneficia Curata et Vicariae perpetuae, quae antea *pleno jure* alicui Collegio conjuncta erant; deinceps juri communi omnimode subjicientur. Coadjutores et caeteri Parochiarum administratores, cunctique clerici sacris ruralibus Aediculis, Sanctuariis, Oratoriis, Sacellis publicis, vel Ecclesiis non Parochialibus inservientes, per proprium uniuscujusque territorii Parochum dirigentur, eique in omnibus subjacebunt, quae ad cultum et religiosas functiones referuntur.

Art. 26. Parochiis omnibus, absque ullo prorsus ad loca, classes et vacationis tempus respectu, providebitur publico indicto concursu, servata norma á Sacro Concilio Tridentino praescripta, efformatisque per Ordinarios ternionibus ex concurrentibus adprobatis, qui ad Majestatem Suam deferentur, ut inter propositos nominare queat.

Cessabit idcirco patrimonialitatis, ut dicitur, et exclusionis, suae praelationis privilegium, quo ad Parochias, aliaque Beneficia assequenda, nonnullis in partibus patrimoniales fruebantur. Parochiis ecclesiastici patronatus providebitur nominante patrono inter tres, quos, enunciata superius forma, Episcopi proposuerint: iis vero quae patronatus laicalis sunt, nominante item patrono inter eos, qui in publico propriae Dioecesis concursu adprobatos se fuisse doceant, praefixo ad hoc non valentibus quatuor mensium spatio, ut adprobationem praedicto modo assecutos esse demostrent, ac salvo semper Ordinarii jure praesentatum á patrono examinandi, siquidem ita conveniens censuerit.

Parochiarum Coadjutores ab Ordinariis, praevio Synodali examine, nominabuntur.

Art. 27. Opportuna consuletur ratione, ut quoad fieri possit, in nova hac rerum ecclesiasticarum ordinatione nequidquam praejudicetur juribus actu possidentium quascumque Praebendas, Beneficia, aut Officia, quae ejusdem ordinationis causa supprimenda sint.

Art. 28. Regiae Majestatis Catholicae Gubernium, firmo alioquin proposito opportune, et quo citius circumstantiae id sinant, reque prius cum Apostolica Sede concordata, Seminaria generalia instituendi, in quibus latiori, ut par est, modo ecclesiastica studia excolantur; provide pro sui parte curabit, ut Seminaria Conciliaria in Dioecesibus, ubi nunc desunt, sine mora erigantur, quo nempe in posterum nulla in Hispanica ditigne Ecclesia sit, quae unum saltem Seminarium sui Cleri educationi sufficiens non habeat. In Seminariis admittentur, atque ad normam Sacri Concilii Tridentini informabuntur, ac instituentur adolescentes, quos Archiepiscopi et

Episcopi, pro Dioecesium necessitate vel utilitate, in eadem recipiendos iudicaverint. In omnibus vero quae ad Seminariorum regimen, doctrinam, bonorumque administrationem pertinent, Tridentini ipsius Concilii Decreta servabuntur.

Si novae Dioecesium circumscriptionis causa duo Seminaria in aliquibus supersint, alterum in principe Episcopatus Civitate, alterum in Dioecesi adgreganda, utrumque conservabitur, quamdiu Regio Gubernio, atque Episcopis id unanimi consensu utile videatur.

Art. 29. Eum in finem ut in universa Peninsula adsint sufficienti numero Ministri, atque Operarii evangelici, quibus uti valeant Episcopi ad sacras Missiones pro variis suarum Dioecesium locis, ad Parochorum subsidium, ad aegrotantium opem, atque ad alia charitatis, et publicae utilitatis opera; Regium Gubernium, cui mens est meliori conditioni Collegiorum, quae ad Missiones pro ultramarina ditione instituta sunt, opportune prospicere, nulla interposita mora, reque prius cum Praelatis Dioecesanis collata efficiet, ut ubi necesse sit, constituantur Domus, et Congregationes religiosae Sancti Vincentii a Paulo, Sancti Philippi Nerii, atque alterius Regularis Ordinis ex adprobatis per Apostolicam Sedem, quae simul ecclesiasticis viris ad se recolligendum, his, aliisque ad spiritualia exercitia peragenda, caeterisque id genus piis usibus inservient.

Art. 30. Ut praesto etiam sint religiosae Domus, ubi mulieres, id Deo inspirante cupientes, vacare queant vitae contemplativae, et activae, adsistendi nimirum aegrotis, puellas instituendi, aliisque operibus aequae piis ac populo proficuis attendendi; Institutum filiarum quae a Charitate nuncupantur, sub directione Clericorum Sancti Vincentii a Paulo conservabitur, Regio Gubernio ad ejus incrementum cooperaturo.

Conservabuntur item Religiosae mulierum Domus, quae contemplationi puellarum educationem et institutionem, aliaque charitatis opera conjungent.

Quod ad reliqua Sanctimonialium Instituta, Ordinarii Praesules, ad omnes suarum Dioecesium circunstantias respicientes, illas Religiosas mulierum Domus proponent, in quibus novitiarum admissionem ac professionem expedire censeant, pariterque instructionis, et charitatis exercitia, quae iisdem convenire dijudicent.

Nemini ad religiosam professionem aditus patebit, nisi prius ejus sustentationi debita forma provisum sit.

Art. 31. Reditus annuus cuique Archiepiscoporum in dotem adsignatus, erit ut sequitur:

Toletano, centum sexaginta millia argenterum, *vulgo reales de vellon*.

Hispalensi, et Valentino, centum quinquaginta millium.

Compostellano, et Granatensi, centum quadraginta millium.

Burgensi, Caesaraugustano, Tarraconensi, et Vallisolitano, centum triginta millium.

Annus vero reditus singulis Episcopis attributus erit, Barcinonensi, et atritensi, centum decem millium argenterum ut supra.

Gaditano, Carthaginensi, Cordubensi et Malacitano, centum millium.

Almeriensi, Abulensi, Pacensi, Canariensi, Conchensi, Gerundensi, Oscensi, Gienensi, Legionensi, Illerdensi, Lucensi, Majoricensi, Auriensi, Ovetensi, Palentino, Pampilonensi, Salmaticensi, Santanderiensi, Segoviensi, Terulensi, et Zamorensi, nonaginta millium.

Asturicensi, Calaguritano, Cluniensi, Cauriensi, Guadicensi, Jacensi, Minoricensi, Mindoniensi, Oriolensi, Oxomiensi, Placentino, Segobricensi, Seguntino, Tirasonensi, Derthusensi, Tudensi, Urgellensi, Vicensi, et Victoriensi, octoginta millium.

Titulari Indiarum Patriarchae, quando Archiepiscopatum, aut Episcopatum proprium non habeat, centum quinquaginta millium, deducta ex hac quavis alia quantitate, quam ecclesiasticae pensionis, vel altero quocumque titulo a publico aerario percipiat.

Antistites qui Cardinalatus honore aucti sint, viginti millia argenteorum supra adsignatam sibi dotem obtinebunt.

Episcopis Auxiliaribus Septensi, et Nivariensi, itemque Priori Ordinum Militarium, annuus quadraginta millium argenteorum redditus attribuetur.

Hujusmodi redditus nullam prorsus deductionem patientur, neque ob sumptus Ballarum, quos Gubernium in se recipiet, neque ob alios, qui in Hispania pro iis occurrerint.

Gaudebunt insuper Archiepiscopi et Episcopi suis palatiis, pomariis, hortis aut aedibus, quae in qualibet Dioecesis parte ipsorum usui ac solatio destinatae, et minime alienatae fuerint.

Vigenti derogatur legislationi, quae spolia Archiepiscoporum et Episcoporum respicit: his proinde fas erit libere, prout sua cuique conscientia suggeret, de illis disponere quae mortis tempore reliquerint: legitimis haereditibus ab intestato successuris, eodem conscientiae onere gravatis: Utroque tamen in casu excipiuntur ornamenta et vestes pontificales, quae Mitrae propria censebuntur, et ad successores in illam transibunt.

Art. 32. Primae post Pontificalem Sedi in Toletana Ecclesia annuus viginti quatuor millium argenteorum redditus adsignatur: caeteris in aliis Metropolitanis viginti millium: in Suffraganeis decem et octo millium: in Collegiatis quindecim millium.

Dignitates et Canonici *de officio* in singulis Metropolitanis annuo redditu fruuntur decem et sex millium argenteorum: in Suffraganeis quatuordecim millium; et Canonici *de officio* in Collegiatis octo millium.

Canonici reliqui quatuordecim millia argenteorum in Ecclesiis Metropolitanis: duodecim millia in Suffraganeis; et sex millia ac sexcenta in Collegiatis obtinebunt.

Beneficiatis seu Cappellanis adsistentibus annuus redditus adsignatur octo millium argenteorum in Metropolitanis: sex millium in Suffraganeis; et trium millium in Collegiatis.

Art. 33. Pro Parochis in urbanis Paroeciis annuus redditus intra tria, et decem millia argenteorum constituitur: in ruralibus vero minimum redditus duo millia et biscentum attinget.

Coadjutores et Oeconomus intra duo et quatuor millia argenteorum obtinebunt.

Praeterea tum Parochi proprii, tum Coadjutores, fruuntur aedibus eorum habitationi addictis, nec non hortis seu possessionibus, quae venditae minime fuerint, et vulgari nomine *Iglesarios*, *Mansos*, vel alio appellari consueverunt.

Itemque Parochi proprii, et sui Coadjutores, ex juribus stolae et oblationibus vulgo *pié de altar*, partem cuique respondentem percipient.

Art. 34. Ad sumptus divini cultus explendos, Ecclesiae Metropolitanae intra nonaginta et centum quadraginta millia: Suffraganeae intra septuaginta et nonaginta; ac Collegiatae intra viginti ac triginta millia argenteorum annuatim habebunt. Pro iis vero qui administrationis et sacrae visitationis causa extraordinarie requiruntur, singulis Metropolitanis intra viginti et triginta, et Suffraganeis intra sexdecim et viginti millia argenteorum annua vice conferentur.

Ad cultum in Paroeciis, praeter casualia emolumenta, aliaque pro nonnullis functionibus in Dioecesanis taxis praefixa, vel praefigenda, annua summa mille argenteis numquam inferior unicuique Ecclesiae assignabitur.

Art. 35. Seminariis Conciliaribus, juxta necessitatem et circumstantiarum varietatem, intra nonaginta et centum viginti millia argenteorum quotannis attribuentur.

Regium Gubernium sustentationi Domorum et Religiosarum Familiarum, de quibus in articulo vigesimo nono mentio fit, aptiori, qua par erit, ratione prospiciet.

Quod ad Coenobia Sanctimonialium sustentanda refertur, quae articulo trigesimo statuta sunt, servavuntur.

Iisdem praeterea, eorumque loco Ordinariis Praesulibus, in quorum territorio dicta Coenobia existant, vel ante nuperrimas Hispaniae vicissitudines extiterint, statim et sine mora restituentur bona ad illa pertinentia, quae in Gubernii potestate adhuc manent, et alienata nequaquam fuerunt. Verum Sanctitas Sua, perpensis praesenti ipsorum bonorum conditione, aliisque peculiaribus causis, quo ipsorum reditu ad cultus, caeterasque communitatis impensas majori aequalitate attendi queat, permittit ac statuit ut Praefati ad hujusmodi bonorum venditionem, nomine Religiosarum familiarum quibus illorum proprietates competunt, immediate et sine mora deveniant. Venditiones ad hastam publicam, servata forma canonica, et nominata per Regium Gubernium persona interveniente, perficientur; et quidquid ex iis reditu in eos reditus convertetur super Regni debito fundatos, qui vulgo audiunt *inscripciones intrasferibles del tres por ciento*. Eorum porro sors, et fructus inter memorata Coenobia, pro singulorum necessitate, et circumstantiis distribuentur, ad faciendum satis enunciatis sumptibus, pariterque pensionibus pro Religiosis, quae ad ipsarum perceptionem jus habeant: firma Gubernii obligatione subministrandi, ut hactenus, quod necesse sit ad plenam earundem pensionum solutionem, quamdiu participes vita fruuntur.

Art. 36. Quae in superioribus articulis statuta est Cultui, ac Clero reddituum assignatio, ita quidem intelligetur, ut cum per circumstantias liceat, augeri possit. Nihilominus si quibusdam in casibus, ob peculiare causas aliqua ex adsignationibus articulo trigessimio quarto praestitutis impar dignoscatur, Regium Gubernium, ut conveniens fuerit, rei providebit.

Pari modo, quae sumptibus ad reparanda templa, aliaque aedificia cultui addicta necessaria fuerint, suppeditabit.

Art. 37. Rata pars reddituum cuilibet Mensae Episcopali pro tempore vacationis debita, deductis tum emolumentis, quae respondeant Oeconomio per Capitulum ipso actu electionis Vicarii Capitularis deputando, tum sumptibus ad urgentem Episcopalis palatii restorationem requisitis, inter Seminarium Conciliare et futurum Praelatum aequaliter dividetur.

Simili ratione ex redditibus, qui, perdurante vacatione Dignitatum, Canoniatuum, Parochiarum, et Beneficiorum in singulis Dioecesibus, maturi fiant subtractis uniuscujusque oneribus, cumulus seu fundus efformabitur Ordinarii dispositioni reservatus, unde extraordinariis et minime praevisis Ecclesiarum ac Cleri sumptibus, nec non urgentibus gravibusque Dioecesis necessitatibus occurratur. Eundem in finem hujusmodi fundus seu cumulus augebitur etiam ex summa respondente duodecimae parti annui cujusque redditus, quam semel infra annum recens ad Praebendas, Parochias, aliaque Beneficia nominati conferre debebunt, cessando propterea qualibet alia deductione, quovis titulo, usu, statuto aut privilegio antea fieri solita.

Art. 38. Fundi, quibus assignatae Cultui et Clero doti satisfiat, erunt:

1. Proventus bonorum stabilium, quae per legem die 3 Aprilis 1845 latam Clero ipsi restituta sunt.

2. Proventus Cruciatas.

3. Proventus bonorum pridem spectantium ad Commendas, et Magistratus quatuor Ordinum Militarium, vacantes et vacaturos.

4. Impositio super urbana, rustica et pecuaria proprietate, ea rata, quae ad praedictae dotis complementum necessaria sit, ratione habita proventuum de quibus in 1.º, 2.º et 3.º paragrapho mentio fit, aliorumque reddituum, qui deinceps, praevio Sanctae Sedis assensu, in id ipsum assignentur.

Clerus hujusmodi impositionem exiget, sive fructus, sive speciem, sive numeratam pecuniam percipiendo, juxta conventiones quas praecedenter cum Provinciis, Populis, Parochiis, aut privatis personis inire poterit, et quoties necesse sit, publici Magistratus ei ad ipsam impositionem exigendam auxilio erunt, adhibitis ad id mediis, quae pro vectigalium exactione praescripta habentur.

Praeterea bona omnia ecclesiastica, praecipua anni 1845 lege haudquamquam comprehensa, et nondum alienata, Ecclesiae statim et sine mora restituentur, iis, quae ex spectantibus ad virorum Coenobia adhuc remanent, minime exclusis. Inspectis tamen praesenti utrorumque bonorum conditione, ac proinde evidenti Ecclesiae utilitati, Sanctitas Sua permitit ac statuit, ut constitutum ex iis pretium statim et sine mora commutetur cum

reditibus super Regni debito fundatis vulgo *inscripciones intransferibles del 3 por 100*; servatis omnino forma ac regulis, quae de venditione bonorum ad Sanctimonialium Familias pertinentium articulo trigessimio quinto praefixae sunt. In iis exequendis, quae hoc articulo statuuntur, omnia praedicta bona pro suo justo valore, et quibuscumque oneribus deductis, impu-
tanda erunt.

Art. 39. Regium Gubernium quoad suarum partium est, salvo coet-
roquin jure Dioecesanorum Praesulum proprio, necessariis adhibitis provi-
dentiis efficiet, ut illi, quos inter bona ad Cappellantias, piasque fundatio-
nes spectantia distributa fuerint, caveant de mediis ad onera adimplenda
ipsis bonis adnexa.

Similiter providebit, ut pari modo piis oneribus satisfiat, quibus bona
ecclesiastica haec cum obligatione alienata, affecta existant.

Solum porro Gubernium semper cavebit de implemento onerum iis bo-
nis edjectorum, quae utpote ab hujusmodi obligatione immunia divendita
fuerint.

Art. 40. Omnia memorata bona proprietatis jure ad Ecclesiam perti-
nere, ejusque nomine per Clerum usufruenda, et administranda fore decla-
ratur.

Cruciatae proventus Ordinarii Praesules in sua quisque Dioecesi, utpote
facultatibus Bullae ad hoc instructi, administrabunt, ad eos erogandos jux-
ta normam in ultima prorogatione Apostolici ad rem Indulti praescriptam;
salvis obligationibus, quibus iidem proventus vi conventionum cum Sancta
Sede initarum obnoxii sunt. Ratio et forma dictae administrationis obeun-
dae, collatis inter Santitatem Suam, et Regiam Majestatem consiliis, sta-
tuentur.

Itemque Ordinarii administrabunt proventus quadragesimalis Indulti,
eos Beneficentiae institutis et charitatis operibus in propriis Dioecesibus
impendendo, servata forma Apostolicarum concessionum.

Raeliquae facultates Apostolicae officio adnexae Commissarii Crucyatae,
et consequentes attributiones, per Archiepiscopum Toletanum ea amplitudi-
ne et forma exercebuntur, quam Apostolica Sedes praefiniet.

Art. 41. Ecclesia insuper jus habebit novas legitimo quovis titulo ac-
quirendi possessiones: ejusque proprietas in omnibus, quae nunc possidet,
vel in posterum acquirat, inviolabilis solemniter erit. Proinde quoad anti-
quas novasque ecclesiasticas fundationes nulla vel suppressio, vel unio fieri
poterit absque interventu auctoritates Apostolicae Sedis, salvis facultatibus
a Sacro Concilio Tridentino Episcopis tributis.

Art. 42. His praehabitis, attenta utilitate quae in causam Religionis ex
haec Convetione dimanatura erit, Summus Pontifex, instante Majestate Sua,
ad publicam tranquillitatem tuendam, decernit ad declarat, illos qui bona
ecclesiastica in praeteritis Catholici Regni vicibus juxta latis tunc civiles
ordinationes emerunt, eorumque possessionem adepti sunt, atque alios ab
emptoribus ipsis causam habentes; nullam ullo tempore molestiam habitu-
ros, neque a se, neque a Romanis Pontificibus Successoribus suis, immo

vero eorumdem bonorum proprietatem, redditus et emolumenta, tuta, et pacifica fore penes ipsos, atque ab iis causam habentes.

Art. 43. Caetera ad res et personas ecclesiasticas pertinentia, super quibus provisum non est articulis praecedentibus, dirigentur omnia, et administrabuntur juxta canonicè vigentem Ecclesiae disciplinam.

Art. 44. Summus Pontifex, et Catholica Majestas declarant Regales Hispaniarum Coronae praerogativas sartas tectas manere ad formam Conventionum, quae inter utramque potestatem celebratae antè sunt. Atque ideo enuntiatae Conventiones, et speciatim ea quae inter Summum Pontificem Benedictum XIV, et Regem Catholicum Ferdinandum VI, anno 1753 inita est, confirmatae declarantur, ac plene in suo robore persistent, quod ad ea omnia, quae per praesentem immutata, aut modificata minime fuerint.

Art. 45. Per solemnem hanc Conventionem Leges, Ordinationes, et Decreta quovis modo et forma in Hispaniarum dominiis hactenus lata, in quantum illi adversantur, abrogata habebuntur: ipsaque conventio ut Lex Status deinceps eisdem in dominiis perpetuo vigeat. Atque idcirco utraque contrahentium pars spondet se successoresque suos omnia et singula, de quibus in his articulis utrinque conventum est, sanctè servaturos. Si qua vero in posterum supervenerit difficultas, Sanctitas Sua, et Regia Majestas invicem conferent ad rem amice componendam.

Art. 46. Ratificationum hujus Conventionis traditio fiet intra sexaginta dierum spatium à die hisce articulis apposita, aut citius, si fieri potest.

In quorum fidem praedicti Plenipotentarii huic Conventioni subscripserunt, illamque suo quisque sigillo obsignavit. Datum Matrìti die decimasexta Martii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo primo.

(Firm.) — Joannes Brunelli, Archiepiscopus Thessalonicensis. — Loco ✠ Sigilli.

Seminario Conciliar de S. Bartolomé de esta ciudad.

En el día 15 del actual, se verificó la inauguración del presente curso escolar con la solemnidad que prescribe el plan de estudios. Ofició la Santa Misa el Sr. Licenciado D. Pedro Rubio, Canónigo Penitenciario de esta Santa Iglesia. Asistieron al acto los Sres. Catedráticos, colegiales y bastantes externos; fué presidido por el Sr. Licenciado D. Gregorio García Barba, dignidad de Arcediano de la misma, Provisor, Vicario general, y Gobernador eclesiástico de la Diócesis por S. S. Ilma. ausente en Santa Pastoral Visita; concluida la Misa solemne, y pedida la venia al Sr. presidente,

leyó desde el púlpito el Dr. D. Felix de Miguel, Maestrescuela y Rector del Seminario, un discurso latino en el que estimuló con energía á los alumnos, para que se escedieran á sí mismos en la aplicacion al estudio y práctica de las virtudes.

Sigüenza 21 de Setiembre de 1859.—*Dr. D. José Fernandez*, Canónigo Secretario.

NECROLOGIA.

En la primera quincena del presente mes de setiembre, han fallecido los presbíteros que se espresan á continuacion.

En el dia 2, D. Arcadio Villaverde, exclaustro, capellan del convento de religiosas Benedictinas de Valfermoso, en el Arciprestazgo de Cifuentes.

En el dia 6, D. Urbano del Castillo, Cura propio de la iglesia parroquial de Ures y su anejo Arbujuelo, en el arciprestazgo de Medinaceli.

Roguemos á Dios nuestro Señor por el feliz descanso de sus almas.—*Dr. D. José Fernandez*, Canónigo Secretario.

Nombramientos.

En el dia 10 ha sido nombrado por S. S. Ilma. el Obispo mi señor, ecónomo de la iglesia parroquial de Ures de Medina D. Manuel Renales, presbítero capellan de Layna.

En el mismo dia 10, á D. Lorenzo Cerrada, presbítero capellan de Miedes, para el economato de Villares, vacante por enfermedad de D. Antonio Crespo que le servia.

En id. á D. Angel Cerezo, Vicario ecónomo de Argecilla.

En el dia 11 para el economato de Manzanares al presbítero D. Andres Garcia Miguel.

En el dia 12 se encargó la parroquia de Santa María de Caracena á D. Angel de Nicolas, cura de la de Carrascosa de abajo, que la ha de desempeñar sin perjuicio de la suya propia.

Sigüenza 24 de setiembre de 1859.—*Dr. D. José Fernandez*, Canónigo Secretario.

Sigüenza.—Imp. de Manuel Pita.